Бабичице (та) умало от бабичка.

Бабичице (то) умал. умиляво от бабичка.

Бабичка (та) умл. от баба, представяла чрез. бели-
кетна чвам върви.

Бабичаст — сал. свр. гл. — бабичаз,а,о,—и (чт)

Бабичавам — сувам гл. д. 1) когато човекът го хва-
ли бабици, когато се развали бабякът или сто-
мехът то се урегва на разваления яйца или се
продрица. 2) когато се бъркне кожата и месото
както на стара баба: бабичасахи ми развали от
грева, сбъркахе се, сгрихахе, стрвуцихахе. 3) ко-
гато дете изпъчрнавне много то се сбади и сухни
кожата му и месата му. бъркв. встарчило се

Бабичавене (то) от бабичавам

Бабишкел — шкар (чт) ~~пасен кавет~~ присмиване на чужа и
~~ам~~ правилна тоя ~~за пр~~ показва правилна
очаквато тоз бабишкар. тоя ли е чо? — бабишкел.

Бабка (та) 1) умл. от баба. защо мари бабка правна
тоа, гакано. 2) стара сребърна монета, стояв, как-
вито нижат ~~мари~~ женски тоя за нанизи и раздаде на
чиле. мудрят пвсон на дъщата по патиците, когато
и по китиците. 4. 23. лвтом се дръжат пати-
ците на тоя тоя стрекат бабки тв. кв. тъкава
пара която не е вече в' употреба бела, и не се намира
тъкъв освен у бабите, гадяжост, антика, тъй
е стара бабка, антика, казват за стар мъжкой
умен, опитен човек, накъвто двъко се сръща —
изговаряне бабка по свойството на б-то пред
ди съгласна от това бенкин и вдсон мудрувит
че може ва е от бабка, защото ~~не~~ човечето от сла-
рите бабки с бабки монети или нна по тях об-
разна бабки, то вие прехитряе, макарче б-то
се превръща на п, но не се чуе бабка. — 3) раст.
коетка, кокича. чет. доп.

Бабкин, а, о, — и (чт) от бабка в 1-во значение.

Бабгенин (чт) най-едри" най-голями" орех, с' кой-
то мудрят кутичиката, когато играят на орех-
ки. бочор.

Бабъ. вм. бъбъ. ихоф.

Бабиен. вм. бъбна. ихоф.

Бабгенк (чт) тоже що бабек и бабин.